

mende svare, at jeg er gaaet med dertil, fordi jeg, som sagt, mener, det er af vital Interesse for Landet, at vi komme til Balance paa Statsregnskabet.

Det er blevet sagt om alle disse Skatte-lovforslag, at det var militære Skatter, men fra Regeringens Side har man be-nægtet dette og sagt: Det passer slet ikke, det er slet ikke til Dækning af militære Udgifter, det er noget helt andet, der har bevirket Underskuddet. Ved at høre dette kom jeg til at tænke paa den første Gang, jeg blev valgt i min Valgkreds; jeg fik den Gang kun to Stemmers Majoritet. Siden den Tid er der kommet Hundreder af Mennesker til mig og have sagt: Det var min Skyld, De blev valgt, jeg var den ene af de to Stemmer. Saaledes gaar det ogsaa her. Den højtærede Finansminister kan nok saa meget sige, at Militærudgif-terne ikke ere Aarsag til vor finansielle Misère, det gaar dog, som det gik ved mit Valg. Det var rimeligt, at alle disse Men-nesker hver havde deres Lod og Andel i mit Valg; og saaledes maa man sige, at Militærudgifterne selvfølgelig have deres Lod og Andel i hele den Maade, hvorpaa vi nu økonomisk sidde i det.

Den højtærede Minister faar jo sik-kert gennemført sine Skattelovforslag, vi hørte det ærede Medlem fra Roskilde (Jerichow) garantere Flertallets Tilslutning til denne Skattelov, og Flertallet slutter sig sikkert til ethvert Skattelovforslag, som den højtærede Finansminister fore-lægger. Vi høre ligefrem, at der er Be-gejstring omkring i Landet, man kalder dem for Indtægtslove og er ligefrem glad ved dem; man synes, det er en stor og god Gerning af den højtærede Finans-minister at komme med nye Skattefor-slag. Naar altsaa nu den højtærede Mini-ster faar brandskattet Befolkningen for en Snes Millioner nye Skatter, og naar Fi-nanslovkommissionen har afsluttet sit Ar-bejde, og Befolkningen ser, at alle disse Ting, som Hundreder eller Tusinder af Mennesker have glædet sig ved: Tilskud til Tidsskrifter, Kunst, Videnskab, alle de Ting, jeg nævnede, blive strøgne — og det er nødvendigt at stryge dem, thi vi kunne ikke her i Landet, naar vi have et saa stort Militærbudget og samtidig skulle vedblive at gaa videre med den sociale Lovgivning, ofre alle disse Penge til mange andre Ting —, saa vil Befolkningen paa en kommende Valgdag være klar over, hvor-ledes Situationen er, saa kan det være, den vil faa Øjnene op for, hvad der har ført til vor økonomiske Misère. Jeg for

mit Vedkommende har den Anskuelse — jeg ved ikke, om jeg her er i Modsætning til mit Parti, idet vi ikke have drøftet Spørgsmaalet —, at vi snarest muligt bør bringe Balance i Statsregnskabet paa den ene eller den anden Maade. Vi kunne ikke faa Militærudgifterne ned-satte; Befolkningens Flertal har nu en Gang villet have disse Udgifter, har stemt derfor, men saa skal den ogsaa være klar over, hvad det fører til paa andre Om-raader. Jeg tror, at paa en kommende Valgdag vil Befolkningen have et ganske andet Syn paa hele dette Spørgsmaal, og derfor er det maaske slet ikke saa galt, om disse Lovforslag blive vedtagne, ogsaa dette lille, ubetydelige Lovforslag om Be-skatning af, om jeg saa maa sige, ikke den fattige Mands Snaps, men hans Tobak — den fattige Mands Snaps kommer nok en anden Gang. Saa vil Befolkningen sikkert blive klar over, hvad det er, man har foretaget; derfor kunne vi fra vor Side se ret roligt paa alt dette, der kom-mer sikkert en Dag efter denne, hvor Be-folkningen selv kommer til at tale med om hele dette Spørgsmaal.

Schovelin: Den her foreliggende Sag er af saa ringe Omfang, eller rettere sagt, dens Betydning er af saa ringe Omfang, at den ikke synes mig særlig egnet til at gøre mange Ophævelser over. Men der er det ejendommelige ved den, at den er fremkommen som Led i et Kom-pleks af Skattelove, hvorved der tilsigtes at skaffe i alt Fald i betydelig Grad Dækning for det store Underskud paa Budgettet, og som et Led i en saadan Skatte-plan synes den mig paa Grund af sin Ubetydelighed i Retning af at give Ind-tægt unægtelig at have et vist komisk Skær over sig. Det var under Indtryk af denne Komik, at jeg forleden tillod mig at harcellere lidt over den Ejendom-melighed, at den højtærede Minister saa hurtigt maatte væge sig imod Følgerne af sin Skattepolitik og netop maatte væge sig i den Retning, som her er sket, idet faktisk den højtærede Finansministers Toldlov paa dette Omraade er kommen til at virke som Beskyttelse. Jeg behøver neppe at sige, at det ikke var min Mening at sigte den højtærede Finansminister for nogen Sinde med Hensigt at have villet krænke Landets Erhvervsliv. Jeg ved fuldt vel paa mine Fingre lige saa vel som alle andre, at naar Frihandelsmændene komme med deres Toldforanstaltninger, mene de i lige saa høj Grad